

а, како свр. и нар. по-отдавна ся употреблявало 1) вл. и.
отдв.но или свидичево съ ли, а ли, или, а или: а или про-
даещи; а или надвещи ся; а ли божь послухо мой; или, стасе
а ли себе немогущи стасе, а ~~а~~ себе ли, а ли себе не мо-
гущи стасе; а ли ты правдещи къ мѣ; а ли божь не мого
тасе сродвца; а ли два немогущи ровнати. 2) да ли, ^{сво бы вни} а бы; а бы,
сѣ думѣ отъ мѣла не раздугина; а бы не повѣдала 3)
вл. ако: а бы бывъ сдѣ; а бы мнѣмъ спокве; а быхотѣ
не извѣли; а быхѣ не извѣли. Употребляло ся е еще
въ епохение съ други съязы и распуци ^{како съ мѣло} въ развѣ ~~а~~ ^а
съ ~~а~~ мѣло, ли хѣ, а не хѣ; ли из: а мѣло; а мѣло; а ли хѣ
ли; или хѣ; а ево, а ово, а во (отъ коего рускоѣ а во св)
и ну. — погрѣшено ермее ся оли вл. а ли.